

Πατριάρχης 23-7-930

Αξιότιμῃ Κ^ε Μ. Σλαμούκῃ

Ὡδύβατον ὡρὸ ἡμέραι αἴτιον καὶ
 ὡρεμνέσθαι εἰς τοὺς ὑποφυγίους, τοῦ σινοπεῖ
 τοῦ Ὑπουργίου ἡ ἀποστολὴ καὶ ἑσπερίαν
 δι' εἰρενιὰ, σπουδῆς καὶ ἑσπερίαν.

Ἐσπερίαν καὶ διασπορὰς, ἐφ' ἃς ὁλοκληρῶν
 τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργίου
 Παιδείας, διὰ τὴν προεῖνη εἰς τὴν ὑπερβασίαν
 οἶον ὑποφυγίαν τοῦ ἱερὰς ἐκκλησίας
 διὰ χρησιμείσου καὶ ἐνδεότητος καὶ γνωμα-
 τεύσεως τῇ προέδοκῃ περὶ ἐκείνου
 ὑποφυγίου. Μισθὸς πολλῶν ὑπὲρ ἐμοῦ
 καὶ διαφόρους ἐποχὰς τῆς ἐν ὀρθῇ στα-
 θεοδρομίᾳ μου καὶ καθυγίαις γνωματεύ-
 σαι ἐκιδεωρητῶν ἔχω καὶ τῇ ὑποβηθε-
 σαν εἰς τὸ Ὑπουργίον 17 Ἰουλ. ἐ. ἔ. γνωμῶν.

τευσει τοῦ κ. Χρ. π. Οἰκονόμου ἀλλοτε ἐπὶ τῷ
ἐν ἐπαρδ. Συμβούλου καὶ πέρτου Διευθυντοῦ τοῦ
ἐν Ἀλεξανδρουπόλει Διδασκαλείου κομματιοῦ ἐν
Γερμανίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ σὲ Σωφρονίου. Περὶ τῆς
δράσεώς μου ἐν τῷ καὶ ἐν τῷ τοῦ σχολείου ἐπὶ πᾶσι
τηρμένοις ἐξεγράσθη ὁ κ. Οἰκονόμος ὅχι ἀ-
πλῶς μὲν ἐπαίνων ἀλλὰ καὶ δαυσκαλοῦ.

Ὡς ἰδεὶς δὲ καὶ γνωρίσεις ἐν τῷ δόξῳ Φωκίᾳ
δὲ εἶναι μόνον τὰ ὑπερτοσσανὰ στοιχεῖα ποῦ γὰρ
βάνομαι ὅτι ὄφει, κατὰ τὴν πρὶν ἐν ἐπίσημον
Θράκῃ παρακαλεῖς θέρμῃς ὅπως μὲ συζητή-
σῃς ἐπὶ τῇ καὶ ὑπογράφῃς τῇ ὑπογραφῇ
τοῦ καὶ μου, καὶ ὁ τοῦτον ὅπως γνωρίσει.
Δυστυχῶς ἀπουσιάζει καὶ αὐτὸς ὁ κ. Μανου-
γίδης διὰ τὰ ἔχον καὶ τὴν ἐπέμβασι καὶ
ἐν τῷ. Σὲ διαρῶ ὅπως ὑπεραρμενοὶ δια-
μῖαι τοιαύτη ἐπιλοχίαι τῇ ὁποίᾳ καὶ
καὶ ἀξίωσι τοῦ Θράκῃ καὶ ἐν τῷ δὲ ἐν τῷ
καὶ τὰ προβάσει ὑπὲρ ἐν τῷ Θράκῃ
ἐν τῷ ἐν τῷ καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ
καὶ ὑπὲρ τῷ μὲν ἀποχευεῖται γυνὴ
καὶ Θράκῃ, τῷ ἀποχευεῖται τούτου
τῷ καὶ τῷ ὅχι παρὶς, ἀλλὰ καὶ τοῦ

μάλλον ἐνυμνοῦς ἐν ἐρονοδρῶν οἱ Θράξου.
Σὺ ἐγελίμην καὶ ἔλαμψον ὅτι εἶδες ἐν
Συνοβρίᾳ καὶ σὺ ἐ γὰρ καὶ. ἔστι βίβας
ὅτι πῶς καὶ τὴν ὑπερβολὴν σὺ αὐτῇ με
κατασκευάζεις.

Μετὰ τῆς προσκυνοῦσας ὑπογράφας
καὶ ἐξόχου τῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

V. Γ. τοῦ καὶ Γεωργίου. Κατασκευάζεις ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ γνωστοῦ μοι, ἂν δεῖτε, καὶ
σπουδαῖσθε ἐν νομίσῃ ἐν προσηγορίᾳ
ἢ τελειᾷ ἀπόφασις δὲ γενηθῇ ἐν τῇ ὑπογ-
ρίᾳ, καὶ ἐξωδίου ἐκτελεσθῇ, μέλει
τίσας τεύχοντες μὲν.

Α

Ἀπόσπασμα χειρῆς τοῦ Χ. Οἰονόμου

« εἶναι ἄριστος τῷ θεῷ τόδε. Ἄξιον περὶ, σεβαστὸν
κενὸν, ἐπιμελὲς, λαμπρὸν ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ, δὲν δὲ
οὐκ ἀπὸ τοῦ μαδελῶ τοῦ εἰσάγει/εἰ καὶ δὲ
καὶ καὶ ποιοῦν τοῦτο, ἐξεγέρει πάντοτε
φανερὸν τὸ διαφέρειν αὐτῷ πρὸς τὴν ἰδίαν τῷ
ἀρχαίῳ (ἐχθρὸν συγγραφῆν καὶ πρὸς τὸ
καλλὸς τῆς ἐνφράσεως. Προσδοκῶ δὲ ἐν
τῷ εὐρύτῳ παιδαγωγικῷ σκοπῷ τοῦ
εἶναι τῷ μαθητῇ ἐργαστῆν τῆς βελτιώσεως
καὶ ἀνεξήσσεως τῆς ἐκπαίδευσιν ἡμῶν ».

Παρίδμια τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο

διδάττω καὶ καταλοίσω ἐπὶ τοῦ ἐκπαγ-
ματικῶς μου εὐχεΐας καὶ οὗ, δώσω
μεγαλύτερον δῶρον πρὸς ἐνέργειαν.